

Rugăciune cu privire la schimbarea locul de muncă

Întrebări și răspunsuri

Întrebare: M-am rugat de trei ori Domnului Isus înainte de a renunța la locul meu de muncă pentru a prelua un altul. Dar nu sunt sigur dacă am făcut bine. Oare nu m-am rugat îndeajuns?

Răspuns: Nu se pune problema dacă ne-am rugat îndeajuns, ci trebuie să-L întrebăm pe Domnul și să așteptăm răspunsul Lui. În mod deosebit, în cazul unor hotărâri atât de importante, ca schimbarea locului de muncă, ar trebui să cerem stăruitor claritate cu privire la care este voia Domnului în această problemă și ar trebui să așteptăm răbdători până ne va da răspuns. Atâta timp cât nu avem claritate, ar trebui, pe cât posibil, să nu hotărâm nimic. Tocmai așteptarea ne vine greu, dar Iacov ne spune în epistola sa: „Dar răbdarea să-și aibă lucrarea desăvârșită, ca să fiți desăvârșiți și întregi, nelipsindu-vă nimic” (1.4).

Răbdarea și așteptarea ni se vor părea mai ușoare în măsura în care ne vom încrede în faptul că voia lui Dumnezeu este întotdeauna cea mai bună și că El are cu siguranță și pentru noi personal o rezolvare în orice situație a vieții. De ce să facem ceva înainte ca El să ni-l arate? Nu e vorba numai de faptul că i-am vorbit de câteva ori despre o anumită problemă. Trebuie să-L întrebăm ce gândește despre acea problemă, trebuie să căutăm lumină referitoare la acel lucru în Cuvântul Său. Când întrebăm care este voia Sa, nu avem voie să luăm dinainte hotărâri prealabile, iar apoi numai să dorim ca El să le „binecuvinteze”. Cred că în astfel de cazuri El nu ne va spune care este voia Sa. Atunci ne asemănăm omului nehotărât sau mai bine zis omului cu inima împărțită, despre care vorbește Iacov în versetul 8: pe de o parte dorim să aflăm voia lui Dumnezeu, dar pe de altă parte avem în fața ochilor anumite obiective pe care am dori să le obținem.

Domnul nu ne dă întotdeauna imediat răspunsul la rugăciunile noastre. Câteodată vrem să i-o luăm înainte, dar timpul Său nu a sosit încă. Uneori vrea să ne încerce credința, dacă într-adevăr ne încredem în bunătatea Sa și așteptăm indicația Sa. Ce fericită și plină de pace este inima care are a-ceastă atitudine interioară! „În liniște și în încredere va fi puterea voastră” (Isaia 30.15). Ceea ce pare a fi slăbiciune – adică a nu face nimic – este de fapt tărie spirituală. Dacă Dumnezeu vede la noi sinceritate de a face voia Sa, ne va lăsa să auzim mai curând sau mai târziu glasul Său: „Aceasta este calea, umblați pe ea” (Isaia 30.21). Cei care au acționat în grabă au făcut aproape întotdeauna greșeli grave. Să-L lăsăm pe Domnul să ne vorbească mai întâi, înainte de a acționa! Atunci vom înțelege indicația Sa. Dacă aparținem de oile Sale, atunci cunoaștem glasul Său (Ioan 10.4), pentru că l-am auzit de multe ori înainte.

Christian Briem